

رای شماره ۱۵۷ مورخ ۱۷/۰۹/۱۳۹۳ هیات تخصصی اداری و

استخدامی دیوان عدالت اداری

بسمه تعالی

کلاسه پرونده: ۵ - ع/۹۱/۴۷۰ - ۵ - ع/۹۲/۲۶۳ شماره دادنامه: ۱۵۷

مرجع رسیدگی: هیات تخصصی اداری و استخدامی تاریخ
صدور: ۹۳/۹/۱۷

موضوع خواسته: بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۵۰۴۹ مورخ ۱۳۹۰/۶/۳۱
صادر از معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور

شاکلی: ۱ - آقای شهاب الدین رفیعی بنی الصادق ۲ - حسینعلی
محمدی

طرف شکایت: ۱ - معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس
جمهور ۲ - سازمان بازنشستگی کشوری

گردش کار: خلاصه دادخواست شاکی با ذکر دلیل مغایرت مصوبه با قانون یا شرع: شاکی ردیف اول در دادخواست تقدیمی خود درخواست ابطال بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۵۰۴۹ مورخ ۱۳۹۰/۶/۳۱ صادره از معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور که در صلاحیت رسیدگی هیات عمومی دیوان است مطرح نموده و یک مورد شکایت نیز به طرفیت سازمان بازنشستگی کشوری و اداره کل امور مالی و ذیحسابی وزارت راه و ترابری طرح کرده است که عبارتند از الزام به اعاده وجوه کسر شده مورد نظر که مورد اخیر در حیطه صلاحیت شعب دیوان قرار دارد، ضمناً شاکی فوق الذکر دادخواست مشابه دیگری به طرفیت دیوان محاسبات کشور تقدیم داشته است که علیرغم تشابه موضوع، به لحاظ تفاوت مرجع صدور و مشخصات بخشنامه مورد نظر برخلاف نظریه مورخه ۱۳۹۳/۴/۱۵ مدیرکل محترم هیات عمومی دیوان ترجیح داده شد که به صورت جداگانه هر یک از پرونده های مورد بررسی قرار گیرد فامّا در مورد بخشنامه معترض عنه صدرالذکر، شاکی در دادخواست تقدیمی خود آورده است که « چون به استناد ماده ۱۲۷ قانون مدیریت خدمات کشوری کلیه قوانین و مقررات مغایر عام و خاص قانون مذکور بجز قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶ لغو شده است، معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس

جمهوری طی بخشنامه مورد شکایت برخلاف قانون اقدام به صدور بخشنامه در خصوص کسر مقرری ماه اول موضوع ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری نموده است که در قانون مذکور پیش بینی نشده است و از طرفی اداره کل امور مالی و ذیحسابی وزارت راه و شهرسازی علیرغم اینکه در بخشنامه تصریح به قابل اجراء بودن آن از تاریخ ابلاغ شده است، مبادرت به کسر وجوه از حقوق خرداد ماه ۱۳۸۸ شاکی و تعداد ۳۳۲ نفر دیگر از پرسنل نموده است ضمناً شاکی طی لایحه جداگانه ای که به شماره ۷۳۹ مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۱ ثبت دفتر اندیکاتور هیات عمومی شده، خواستار اثر بخشی ابطال مصوبه از زمان تصویب گردیده است.

دفتر هیات عمومی صرفاً با مرجع صدور بخشنامه تبادل دادخواست به عمل آورده است که مرجع مذکور (معاونت توسعه مدیریت رئیس جمهور) طی لایحه دفاعیه شماره ۲۳۱/۹۱/۳۹۸۸۷ مورخ ۱۳۹۱/۱۰/۱۷ به صورت مبسوط در این خصوص توضیح داده است که خلاصه جوابیه تبیین می‌گردد.

مشتکی عنه در پنج بند از عملکرد خود چنین دفاع نموده است که: ۱ - در خصوص کسر مقرری ماه اول، موضوع ماده ۱۰۰ قانون

استخدام کشوری در قانون مدیریت خدمات کشوری حکمی پیش بینی نگردیده و در ماده ۲۷ قانون اخیرالذکر صرفاً به لغو قوانین و مقررات « مغایر » اشاره شده که ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری در این خصوص مغایرتی ندارد و شورای توسعه مدیریت در اجرای وظایف مقرر در بندهای ۴ و ۵ جزء « ب » ماده ۱۱۶ قانون مدیریت خدمات کشوری صرفاً چگونگی اجرای این ماده را بیان نموده است. ۲ - ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری یکی از اقلام قابل توجه درآمد صندوق بازنشستگی کشوری را تعیین نموده و منبع جایگزین در این مورد پیش بینی نشده است و از تعهدات صندوق مذکور نیز کاسته نشده و حذف این منبع درآمدی توجیه قانونی ندارد. ۳ - به موجب بند «ل» ماده ۶ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳ صندوقها می‌بایست دارای استقلال مالی و خود کفای باشند بدیهی است مانعیت وصول یکی از اقلام درآمد قانونی صندوق بازنشستگی کشوری موجب عدم خودکفایی صندوق بازنشستگی کشوری می‌شود. ۴ - شاکی در دادخواست خود دلایل روشنی برای خواسته اش مطرح نمود و ادعای مغایرت مصوبه مورد شکایت با ماده ۱۲۷ قانون مدیریت خدمات کشوری غیر قابل قبول است. ۵ - اقدام به کسر مقرری ماه اول در راستای اجرای ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری است.

نظریه استدلالی تهیه کننده گزارش: با بررسی موضوع چون
بخشنامه مورد شکایت از سوی مرجع قانونی و با اختیار مندرج
در بندهای ۴ و ۵ جزء « ب » ماده ۱۱۶ قانون مدیریت خدمات
کشوری و راجع به چگونگی اجرای ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری
صادر شده و بر خلاف برداشت شخص شاکی، ماده قانونی اخیرالذکر
هنوز دارای اعتبار بوده و منسوخ نشده است فلذا موجبی برای
ابطال بخشنامه مورد شکایت وجود ندارد. محمد عرفانعضو هیات
تخصصی اداری و استخدامی

اقدامات هیات تخصصی: پرونده در جلسه مورخه ۱۳۹۳/۷/۲۷
(یکشنبه) مطرح گردید و با توجه به اهمیت موضوع مقرر شد که
جهت تبیین هر چه بیشتر فروعات و جزئیات مربوطه، از نمایندگان
قضایی دیوان محاسبات و ریاست جمهوری دعوت به عمل آید که
توسط اداره کل هیاتهای تخصصی با دستور ریاست هیات تخصصی این
اقدام به عمل آمد و در جلسه مورخه ۱۳۹۳/۸/۴ نمایندگان مراجع
مذکور حضور یافته و توضیحاتی را ارائه دادند که اعضای هیات
قانع نشدند و مقرر شد که با حضور معاونت توسعه مدیریت رئیس
جمهور و یا جانشین وی و همچنین مدیرعامل صندوق بازنشستگی
کشوری و نیز معاون حقوقی دیوان محاسبات کشور اخذ توضیح جامع
در این خصوص به عمل آید که پس از از دعوت از اشخاص مذکور،

جلسه هیات تخصصی اداری و استخدامی در مورخه ۱۳۹۳/۸/۱۸ (یکشنبه) در محل سالن هیات عمومی دیوان، تشکیل گردید و آقایان ۱ - اسلامیان مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری ۲ - ابراهیم زاده معاون فنی صندوق بازنشستگی کشوری ۳ - آقای عبدالمالکی مدیر کل حقوقی دیوان محاسبات ۴ - ذاکری پور نماینده قضایی دیوان محاسبات کشور ۵ - پاشانوری، نماینده قضایی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور حضور یافتند با این توضیح که مدیر کل حقوقی دیوان محاسبات اظهار داشت آقای تیموری معاون حقوقی دیوان مذکور بخاطر مشغله نتوانستند حاضر شود و آقای پاشا نوری نماینده قضایی معاونت توسعه مدیریت نیز با اعتذار از عدم حضور معاونت توسعه مدیریت رئیس جمهور علت آن را توجیه نمود. در این جلسه آقایان سبزواری نژاد، عرفان و اشراقی سوالاتی پیرامون این موارد مطرح کردند که عبارت بودند از: ۱ - مستند قانونی کسر مقرر ماه اول کدام است و تعریف متکی به ضوابط قانونی در این خصوص چیست؟ ۲ - کسر مقرر ماه اول شامل چه اقلامی است؟ ۳ - مبانی قانونی کسر مقرر ماه اول چیست؟ که آقایان، ابراهیم زاده و پاشانوری با تشریح موضوع با اشاره به مواد ۱۰۰، ۷۱ و ۷۲ قانون استخدام کشوری و مواد ۶۸ و ۱۰۶ قانون مدیریت خدمات کشوری اقدام سازمان بازنشستگی کشوری را در خصوص کسر

مقرری ماه اول توضیح دادند همچنین آقای اسلامیان نیز با بیان مشکلات صندوق بازنشستگی کشوری به مساعدت و همراهی با آن صندوق جهت حل مشکلات موجود و جلوگیری از ورشکستگی کامل صندوق بازنشستگی توضیحاتی ارائه نمود و در غیاب میهمانان جلسه رای گیری به عمل آمد و هیات تخصصی با دو نظریه متفاوت در این خصوص اصدار رای نمودند با این توضیح که در جلسه مزبور ۱۳ نفر از اعضای هیات حضور داشتند که دو نفر اقلیت بودند.

نظریه اقلیت: تنها سه نفر از اعضای حاضر در جلسه به اسامی آقایان ۱ - سبزواری نژاد ۲ - مرادی ۳ - فرد محمدی، ضمن مخالفت با نظریه اکثریت به شرح مذکور، موافق ابطال بخشنامه مورد شکایت به شماره ۲۰۰/۱۵۰۴۹ مورخ ۱۳۹۰/۴/۳۱ بودند. با این توضیح که « چون در ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری و نیز مواد ۷۱ و ۷۲ همان قانون به همه فوق العاده ها اشاره نشده است در نتیجه تعمیم کسر مقرری ماه اول به موارد مندرج در ماده ۱۰۶ قانون مدیریت خدمات کشوری خارج از اراده قانونگذار تشخیص و قابل ابطال می‌باشد.

رای هیات تخصصی

نظریه اکثریت: اولاً: بر خلاف ادعای شکات ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری و نیز مواد ۷۱ و ۷۲ همان قانون، مغایرتی با قانون مدیریت خدمات کشوری ندارد و ماده ۱۲۷ قانون اخیرالذکر ناسخ قانون استخدام کشوری بالاخص ماده ۱۰۰ آن قانون نیست. ثانیاً: چون در ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری راجع به کسر مقرری ماه اول از عبارت « هر گونه حقوق » استفاده شده است و این عبارت شامل فوق العاده های مختلفی می گردند و غرض قانونگذار از این عبارت صرفاً حقوق مبنا نبوده بلکه عبارت « هرگونه » بیانگر شمول آن به فوق العاده های مربوط نیز می باشد بنابراین بخشنامه مورد شکایت که مستند به ماده ۱۰۰ قانون استخدام کشوری و بیانگر نظریه شورای توسعه مدیریت در اجرای ماده ۱۱۶ قانون مدیریت خدمات کشوری صادر شده است مغایرتی با قانون ندارد و خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات نیز تشخیص نمی گردد و رای به رد شکایت صادر و اعلام می گردد این رای وفق بند « ب » ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ ظرف ۲۰ روز از تاریخ صدور از سوی ریاست محترم کل دیوان و یا حداقل ده نفر از قضات محترم دیوان قابلیت اعتراض در هیات عمومی دیوان عدالت اداری را دارد.

اشراقيرئيس هيات تخصصى ادارى و استخدامى ديوان عدالت ادارى